

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 111. Quorundam Doctorum obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI.
A.C. 1557

Papa III. commisit: demum vero Durantes ibidem in patria sua non sine maximo gregis sui luctu die vigesima quarta Decembris Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo e vita excessit, ibidemque in Ecclesia Cathedrali ante gradus aræ principis humatus fuit, ejusque cadaver anno millesimo sexcentesimo quarto repertum, atque in Corporis Christi capella depositum fuit cum sepulchrali inscriptione, seu epitaphio, ex quo manifeste eruitur certa obitus sui dies, quam mox indicavimus. Interfuit Pontificiis comitiis, in quibus ad summum Pontificatum Cardinalium suffragiis Julius III. & Paulus IV. eveci sunt.

§. CXI.

Quorundam Doctorum obitus.

*Thuan. l. 19.
versus finem
Gesner in
Biblioth
La Croix du
Maine &
Verdier
Vauprivat,
Bibl. Franc.*

Inter Scriptores Catholicos, qui hoc item anno mortalitatem exuerunt, primus recensetur Petrus Rebuffus Presbyter, ævoque suo inter Jurisconsultos facile celeberrimus. Hic circa annum Domini millesimum quingentesimum in quodam Occidaniæ oppido prope Montem Pessulanum natus longo admodum tempore Canonice jurisprudentiæ præcepta Divonæ Carducorum, & Parisiis, ubi etiam Sacerdotio initiabatur, necnon Pictavii, & Biturigibus tradidit,

ac

ac præter collectionem edictorum, de-
cretorum, ac statutorum, quæ in Prin-
cipum Aulis emanarunt, ac materias
Ecclesiasticas non concernunt, scripsit *be-*
neficiorum praxin, & tractatum de Concor-
datis. Obiit Anno Domini millesimo
quingentesimo quinquagesimo septimo,
ætatis vero suæ quinquagesimo septimo
de cetero nominabat sese Rabuffum,
attamen illum Rebuffum nominandi
consuetudo prævaluit.

Sæc XVI.
A. C. 1557.

Alter erat Joannes Baptista Ramu-
sius Venetiis ex Paulo Jurisconsulto
Patre natus, qui scientiarum fama,
& linguarum peritia clarissimus evalit.
Hic a Venetorum Republica in maximi
momenti negotiis non modo tanquam
Secretarius, sed etiam Legationum ad
exteros Principes decretarum Socius
nominabatur, qui tamen postremis vitæ
suæ diebus Patavium secessit, ubi etiam
septuagesimo secundo ætatis suæ anno,
Christi vero millesimo quingentesimo
quingentesimo septimo vivis ereptus est.
Corpus ejus Venetias translatum, ibi-
demque in Templo B. Virginis de horto
sepultum fuit. Edidit præter tracta-
tum de *incremento Nili*, etiam variorum
itinerum historiam tribus comprehen-
sam tomis, ex quibus tractatum pri-
mum Fracastorio nuncupabat.

M m 2

Tertio

Sæc. XVI.
A.C. 1557.

*Daniel
Huet. de
claris In-
terpr. l. 2.
Godefroy
Herm. pre-
face de la
Vie de
S. Athanas.*

Tertio loco venit Nicolaus Tartaglia, seu Tartacea Brixiae natus, qui cum in Mathematicis disciplinis emerneret, cuncta, quæ de Arithmetica, Geometria, & Algebra suis discipulis tradiderat, typis vulgavit, & scripsit commentarium in Euclidem.

Quartus erat Petrus Nannius Alcamriæ in Hollandia Anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo natus. Is Atrebatensis Canonicus, ac Universitatis Lovaniensis Professor ferme omnes Auctores Classicos, necnon quorundam S. Patrum tractatus notis illustrabat, & edebat *miscellaneorum libros decem*, in quibus de arte Critica differit. Pariter posteris reliquit scholia in cantica Canticorum, & librum Sapientialem Salomonis: denique quasdam Demosthenis, Synesii, & Apollonii epistolas, necnon Athenagoræ tractatum de resurrectione mortuorum, præter quatuor S. Basilii, & tres homilias S. Joannis Chrysoptomi, ac ferme omnia S. Athanasii opera latine reddidit, obiitque Lovanii die vigesima prima Julii Anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo, postquam quinquagesimum septimum ætatis suæ annum emensus erat. Inter ceteras ejusdem lucubrationes præcipue illius *annotationes in Institutiones Juris civilis*, nec-

necnon ejus *Dialogi de Heroinis* celebrantur. Sæc. XVI.
A.C. 1557.

His quinto loco accensetur Vitus Amerbachius Wembdingæ in Suevia natus, qui in universitate Ingolstadiensi Philosophiæ Professor, primo novitatibus, quas Lutherus, & Melanchton spargebant, inficiebatur: verum detectis eorum erroribus ad finem Romanæ Ecclesiæ reversus est, variosque tractatus scripsit. *Teiffier eloge
des hommes
Scavants
Gesner in
Bibl.*

Denique postremus erat Angelus Caninius Angleriæ in Etruria natus, qui celebre sibi nomen comparabat non modo exacta Hebraicæ, Græcæ, & latinæ linguæ peritia, sed vel maxime Syriaci, aliorumque idiomatum Orientalium scientia, quas itidem linguas Venetiis, Patavii, Bononiæ, Romæ, ac denique etiam in Hispania publice tradebat. Postea Parisiis Professoris munere functus, inter suos discipulos numerabat Andream Dudithium natione Hungarum, qui dein scientiarum fama, ac Legationum suarum honoribus ubique inclarescebat, nec minus utebatur familiari consortio Guilielmi Prati Claramontani Episcopi, ubi tamen Anno post Christum natum millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo Alverniæ suis studiis, vitæque finem imposuit, postquam ediderat Gram-

Mm 3 mati-

Sæcul. XVI
A. C. 1557
maticam Græcam, necnon pro addi-
scendis linguis Orientalibus perfacilem
Methodum, quæ a Viris eruditis plu-
rimi habetur.

§. CXII.

*Chefdevilli propositiones censuris
perstrictæ.*

*Argentre
Collect. jud,
tom. 2.
p. 179.
& seq.*

Eodem anno Domini millesimo quin-
gentesimo quinquagesimo septimo
Parisiensis Facultas Theologica habito
Sorbonæ conventu die duodecima Men-
sis Augusti feria quinta quinquaginta
quatuor propositiones damnabat, quas
ab Archiepiscopo Burdegalensi ad Fa-
cultatem transmissas Frater Alanus
Chefdevillus ex Ordine Eremitarum
S. Augustini ad populum dicebat. Ha-
rum prima sequentis erat tenoris. *Ver-
bum Dei est datum, ut ponat inimicitias inter ho-
mines etiam propinquos.* II. „Omnes cujus-
„cunque status homines absque ullo di-
„scrimine passim Evangelium prædi-
„care, & annuntiare valent. III. Hæc
„Christi Domini Verba apud D. Mat-
„thæum cap. 18. *Dic Ecclesiæ:* de quo-
„libet fidelium cœtu intelligenda sunt.
„IV. Ecclesia est electorum cœtus.
„V. Excommunicatio ob levem causam
„lata potius est benedictio, quam ana-
„thema. VI. Si quis Ecclesiam ingres-
„sus genua flectit, ac sese lustrali aqua
asper-